

Forn de calç del Romaní

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Montmany
Emplaçament Pista de la Casa Blanca al Castell de Montmany. A mitja carena sota unes feixes.

Coordenades:

Latitud: 41.72093
Longitud: 2.24912
UTM Est (X): 437543
UTM Nord (Y): 4619065

Classificació

Número de fitxa 08134-161
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00040
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Aquesta estructura es troba situada en una petita elevació aprofitant el desnivell natural format per el marge del camí sota el castell de Montmany. Es tracta d'una doble estructura circular i cilíndrica, assentada sobre

el terreny natural, de mesures considerables. Aquest forn segueix les mateixes característiques arquitectòniques dels forns de calç tradicionals de planta circular-ovalada, la boca del forn es situa a la part inferior de l'estructura tenint com a funció principal permetre la recollida de les cendres i alimentar el foc. En aquest cas, el bon estat de conservació de l'estructura permet documentar cada una de l'estructura. A excepció de la volta, que aquesta es troba enrunada.

Història

El forn de calç és una estructura parcialment construïda i que s'utilitza per a l'obtenció de la calç. Aquesta s'obté a partir de la roca calcària que és un dels materials geològic predominant, concretament les calcàries compactes i dolomites. Consisteix en una gran cavitat excavada parcialment al terreny natural. Està limitada lateralment per una paret engruixida de pedres posades una sobre l'altra i una al costat de l'altra, i per la part superior es cobreix amb una capa de pedres, llenya i terra, formant una cúpula. Té una obertura a la part inferior, destinada a alimentar el foc i una altra a la part superior per donar sortida al fum i per dipositar-hi les pedres calcàries. La reacció química que fa la calcària (carbonat càlcic) quan passa a ser calç viva (òxid de calci) es fa mitjançant la cocció. Aquesta calor la proporcionen els feixos de llenya cremats en somort diversos dies i que permeten arribar a una temperatura de 600 °C-1200 °C. Per aconseguir les temperatures d'uns 1.000 °C durant deu o dotze dies, necessaris per la transformació en calç de la pedra viva s'utilitzava molta llenya. Aquest procés, juntament amb l'obtenció de carbó, va ser una de les principals causes de l'explotació dels boscos de la zona. La calç viva posada en contacta amb aigua s'hidrata i desprèn calor convertint-se en calç morta o amarada. La calç viva es fa servir en la construcció com element d'unió del material constructiu, principalment pedra. La barreja de calç, sorra i grava s'anomena morter. Mentre que la calç morta es fa servir principalment per emblanquinar les cases. Aquestes estructures poden aparèixer isolades prop de camins i cursos d'aigua, relacionades a estructures de caire industrial o associades a un mas o una explotació agrícola on el seu ús és de caire particular. L'obtenció i explotació dels recursos naturals es documenta des d'època moderna fins a mitjan dels anys 50 del segle XX, i és factible pensar que aquest tipus d'estructura data d'un moment indeterminat d'època moderna, associat a unes obres de reforma d'una masia i la necessitat de calç, en general.

Bibliografia

AADD. 2004. Pas a pas. 3 excursions per conèixer la natura, el paisatge i la història de Figaró-Montmany. Ajuntament de Figaró-Montmany.

